

Diakonissestiftelsens nye hospice

Byens Netværk 27.10.15

Tekst og foto: Liv Reese

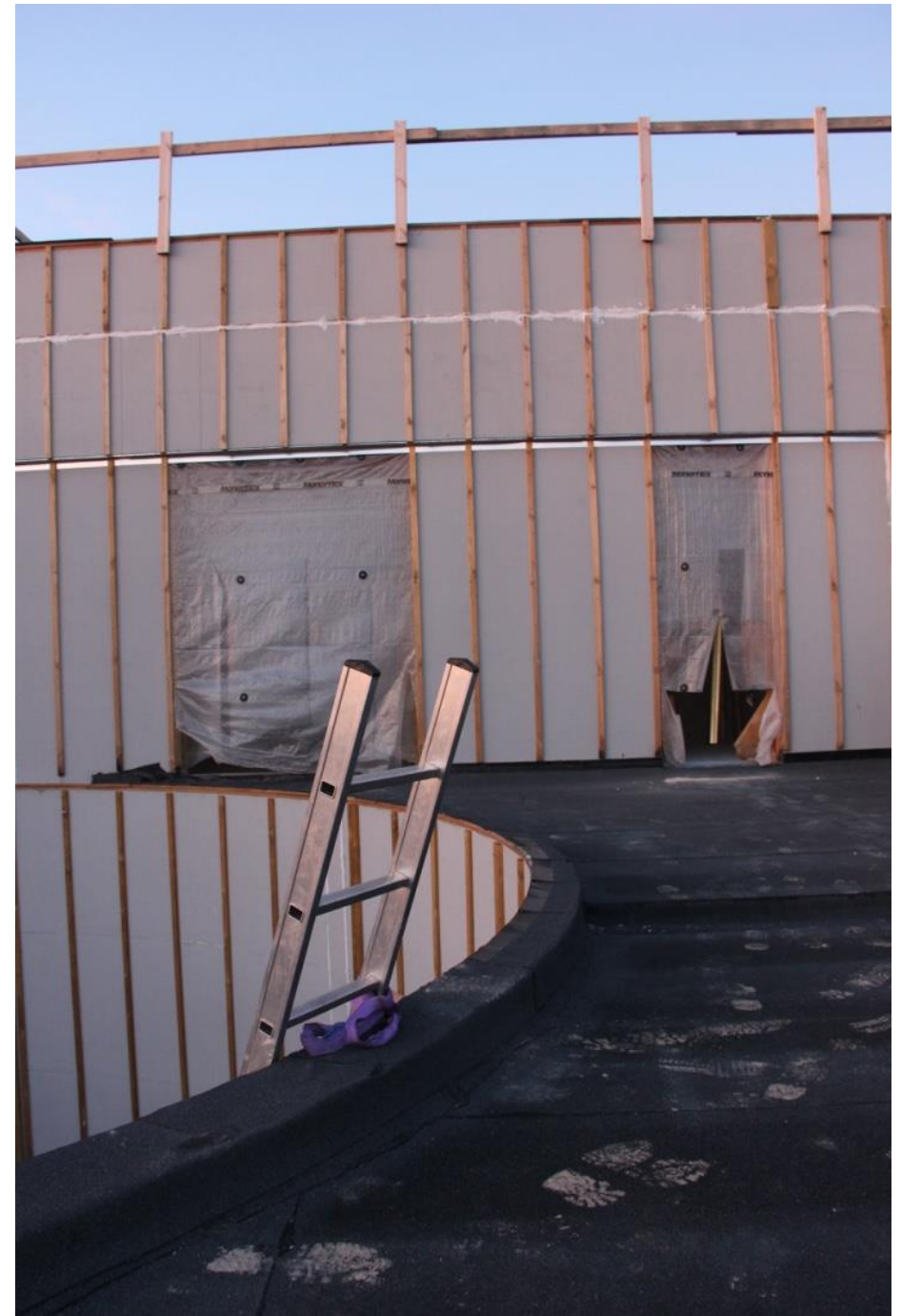
**BYENS
NETVÆRK**

De mennesker, som er her, er vant til byen og vil gerne have et kig ud på livet derude. Hospicet er en balance mellem det private og det at være midt i byen”, fortalte Mia Baarup Tofte fra Nord Architects.

Diakonissestiftelsens nye hospice er Danmarks første byhospice og skal være et tilbud til patienter, som gerne vil dø midt i byens liv. Det nye hospice er blevet til i et tæt samarbejde mellem Nord Architects og Diakonissestiftelsen. Målet er at skabe det bedst mulige miljø for patienter, pårørende og ansatte baseret på løbende erfaringsudveksling.

Byens Netværk besøgte det nye hospice en smuk efterårsdag.

Hyggelig efterårsstemning ved Diakonissestiftelsens indgang.

Henriette Sofie Larsen fra Byens Netværk og projektchef Hanne Moe fra Diakonissestiftelsen bød velkommen.

Den indre gårdhave.
Her kan patienten
være i fred for
fremmede blikke og
samtidig fornemme
naturen og byen.

Projektchef Hanne Moe fortæller om projektet – bl.a. om udfordringerne med at bygge midt i et gammelt tæt bebygget villakvarter.

Der er lagt vægt på bløde og organiske former i det nye hospice, den indre gårdhave er oval.

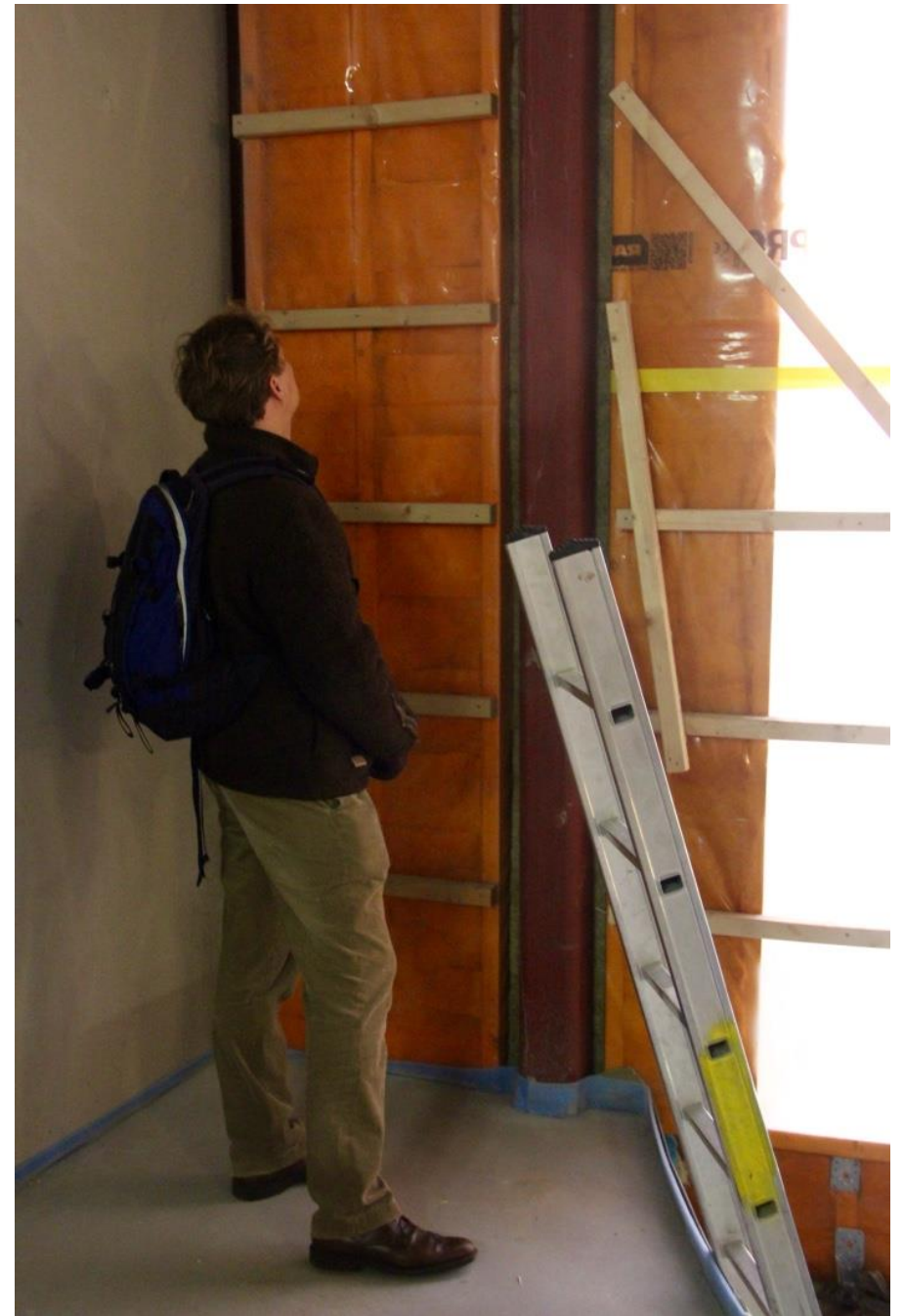

Personalet på hospicet har via workshops og udvalg været inddraget i udformningen af den nye bygning helt fra start. Hospicechef Helle Tingrupp fortalte bl.a. om, hvad personalegruppen havde lagt vægt på.

Morten Gregersen og Mia Baarup Tofte fra Nord Architects fortalte om tankerne bag det nye byhospice.

Bygningskroppen er inddelt i mindre enklaver for at skabe en anderledes stemning end der er i det hospitalsmiljø, hvor patienten kommer fra. Målet er en følelse af hjemlighed og nærvær.

Tagterrassen badet i lyset fra solnedgangen. Udsigten over det gamle villakvarter var fin og i det fjerne kunne tårnet fra zoologisk have ses.

Det er prioriteret, at alle patientstuer har masser af lys. På 1. sal var der på flere stuer også ovenlysvinduer, og mange af stuerne har også direkte udgang til gårdhave eller tagterrasse. Bygningen er konstrueret, så patienter kan se ud, men naboer kan ikke se ind.

Et kig ind i en af patientstuerne.

Der bliver gjort meget for, at patientstuerne ikke skal ligne rum fra et hospital. Bl.a. hænger loftsliftene i et skab, så de er mindre synlige, og der er ingen iltapparater og andet indbygget i væggene. Det har været et ufravigeligt krav, at vinduer kan åbnes, så patienten kan høre og dufte det udendørs liv, og så sjælen symbolsk kan lukkes ud af rummet, når patienten dør. Dette har givet udfordringer til ventilationssystemerne.

At finde en fin og holdbar gulvbelægning har været en lang proces. I patientstuerne er der trægulve og i fællesarealerne er der en fin lysegrå klinke.

Malerarbejdet var i fuld gang.

Dagen sluttede med oplæg ved Hanne Moe, forfriskninger og netværk i Søsterhjemmets gamle stuer på Diakonissestiftelsen.

Tak for i dag.